

**ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΣΕΒ, ΔΗΜΗΤΡΗ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΕΝΤΑΞΗΣ ΤΗΣ ΕΙΤΗΣΕΕ ΣΤΟΝ ΣΕΒ**

Τετάρτη, 18 Ιουλίου 2007, Ξενοδοχείο King George

Με ιδιαίτερη χαρά καλωσορίζω σήμερα στους κόλπους του ΣΕΒ μία ομάδα από δυναμικά νέα μέλη, καθώς και την Ένωση που τα εκπροσωπεί. Νέα μέλη από κάθε άποψη –αφού δραστηριοποιούνται επιχειρηματικά σε ένα σύγχρονο, διαφορετικό από τα παραδοσιακά, πεδίο επιχειρηματικότητας. Αυτό της μαζικής επικοινωνίας. Καλωσορίζω στη μεγάλη ελληνική επιχειρηματική οικογένεια, που εκπροσωπεί θεσμικά ο ΣΕΒ, τις κύριες τηλεοπτικές επιχειρήσεις της χώρας.

Η ένταξη και των τηλεοπτικών επιχειρήσεων στον ΣΕΒ αποτελεί αναμφισβήτητο γεγονός με ιδιαίτερη και πολλαπλή σημασία σε θεσμικό, κοινωνικό και πολιτισμικό επίπεδο. Επιπλέον, προσδίδει στα ηλεκτρονικά μέσα μαζικής επικοινωνίας ένα υγιέστερο και δυναμικότερο πλαίσιο επιχειρηματικής ανάπτυξης, θεσμικής διεκδίκησης και πολιτισμικής παρέμβασης, αίροντας τις ποικίλες παραμορφώσεις που βαρύνουν την καθ' ημάς αντίληψη για τα ΜΜΕ και τη συνακόλουθη δαιμονοποίηση της οποίας πέφτουν συχνά θύματα.

Το βέβαιο είναι ότι η τηλεόραση αποτελεί σήμερα, διεθνώς, το κυρίαρχο μέσο ψυχαγωγίας και ενημέρωσης, με καθοριστικό ρόλο και επιρροή στην κοινωνία, την οικονομία και τον πολιτισμό. Παρέχοντας ένα ευρύ φάσμα πολύμορφης πληροφόρησης, ενώνοντας τον πλανήτη και καθιστώντας κάθε τηλεθεατή παγκόσμιο πολίτη, δεν έχει απλώς γίνει αναπόσπαστο στοιχείο της καθημερινότητας των περισσότερων ανθρώπων. Αποτελεί σημαντικό μέσο κοινωνικοποίησης, βασικό πεδίο του δημόσιου χώρου και πλαίσιο των κοινωνικοπολιτικών εξελίξεων. Πολύ εύστοχα, η Φρανσουάζ Ζιρού αποκαλούσε τη σύγχρονη τηλεόραση «δημοκρατία του καθρέφτη» –έστω κι αν πολλοί θεωρούν την τηλεόραση ως τον παραμορφωτικό καθρέφτη της δημοκρατίας...

Ταυτόχρονα όμως, η τηλεόραση αποτελεί σήμερα καίριο μηχανισμό για τη ζωτικότητα της παγκόσμιας αγοράς, καθώς διαχειρίζεται σημαντικό μέρος της διαφημιστικής δαπάνης και εξασφαλίζει, άμεσα ή έμμεσα, μεγάλο αριθμό θέσεων εργασίας. Οι τηλεοπτικοί σταθμοί αποτελούν, λοιπόν, επιχειρήσεις διαχείρισης της ψυχαγωγίας και της ενημέρωσης. Αποτελούν, δηλαδή, δυναμικό κλάδο της σύγχρονης οικονομίας, οι δραστηριότητες και προοπτικές ανάπτυξης του οποίου θα διευρυνθούν στο εγγύς μέλλον, χάρη στην εξέλιξη της τεχνολογίας και στις διαφαινόμενες απαιτήσεις και ανάγκες της κοινωνίας.

Ο σύγχρονος πολιτισμός μας είναι ψηφιακός και εικονολατρικός. Η κυρίαρχη παρουσία των τηλεοπτικών μέσων έχει πολλές θετικές και, αναπόφευκτα, αρνητικές πλευρές, που προσδιορίζονται τόσο από τα τεχνικά χαρακτηριστικά τους, όσο και από το θεσμικό και πολιτιστικό επίπεδο κάθε κοινωνίας.

Στην Ελλάδα, η ιδιωτική τηλεόραση είναι γέννημα – θρέμμα της παγκόσμιας θεσμικής εξέλιξης στη δεκαετία του 1980 κι ενός ατελούς εγχώριου θεσμικού πλαισίου από το 1989 μέχρι σήμερα. Φέρει, έτσι, έντονα τα ιδιότυπα χαρακτηριστικά και τις ελλείψεις ποιότητες της ελληνικής κοινωνίας, της οποίας αποτελεί ταυτόχρονα τον καθρέφτη και τον διαμορφωτή.

Η καταλυτική επιρροή της στην κοινή γνώμη την καθιστά συχνά στόχο έντονων επικρίσεων –με προεξάρχοντες εκείνους οι οποίοι βλέπουν την επιρροή τους στην ελληνική κοινωνία να μειώνεται. Σε αρκετές περιπτώσεις, άλλωστε, η τηλεόραση έχει χρησιμοποιηθεί από την καθ' ημάς πολιτική ως άλλοθι για τα ελλείμματα ή τα αμαρτήματά της...Ωστόσο, οι συνήθεις αιτιάσεις που διατυπώνονται σε βάρος της τηλεόρασης είναι μονομερείς και συχνά προσχηματικές:

- Ο πειρασμός της δημαγωγικής υπεραπλούστευσης (της εμπορικής δημαγωγίας, κατά Pierre Bourdieu) είναι εγγενής στον τηλεοπτικό λόγο –προϋπήρξε όμως ο λαϊκισμός στον πολιτικό λόγο, που επίσης συνιστά μία μορφή εμπορικής δημαγωγίας...
- Είναι στη φύση της τηλεόρασης να παρέχει κατ' αρχήν θέαμα και ψυχαγωγία. Ρόλος της πολιτικής, όμως, είναι να παρέχει άρτον και ουσία...
- Η λογική της αγοράς και του μάρκετινγκ, στην οποία υπακούει η εμπορική τηλεόραση, είναι μια δημοκρατική λογική, τουλάχιστον στον βαθμό που νομιμοποιείται μέσα από την αμφίδρομη σχέση με τον τηλεθεατή – καταναλωτή. Η ίδια λογική, όμως, διέπει και τις σχέσεις των πολιτικών φορέων με τον ψηφοφόρο – πελάτη. Η λαϊκίστικη υποταγή στις υποτιθέμενες λαϊκές προτιμήσεις δεν αναφέρεται, λοιπόν, μόνο στα τηλεοπτικά μέσα...
- Η τηλεόραση αποτελεί, εξάλλου, μια μορφή άμεσης δημοκρατίας, συχνά στρεβλής, γιατί μπορεί να διολισθήσει με συνοπτικές διαδικασίες στην αφοριστική δημαγωγία ή και στον δημόσιο λιθοβολισμό. Κατά πόσον, όμως, θέλει και μπορεί ο πολιτικός μας κόσμος να αποκαταστήσει την αντιπροσωπευτική δημοκρατία στην κοινή συνείδηση, με όρους νηφάλιας επιχειρηματολογίας και κριτικής σκέψης;...

Είναι γεγονός ότι η πολλαπλή επιρροή που ασκεί η τηλεόραση στην ελληνική κοινωνία σήμερα, την επιφορτίζει με αυξημένες ευθύνες ως προς το περιεχόμενο και την ποιότητα των προγραμμάτων της. Το ζήτημα παραμένει ανοιχτό, όμως, ακριβώς γιατί η Πολιτεία ουδέποτε το έθεσε επί της ουσίας του. Από πλευράς μου, θεωρώ ότι τα ιδιωτικά τηλεοπτικά μέσα, ως σύγχρονες επιχειρήσεις, έχουν κοινωνική διάσταση και πρόσθετη εταιρική ευθύνη. Η ευθύνη όμως αυτή δεν προσδιορίζεται με βάση τους αυθαίρετους ή ιδιοτελείς αφορισμούς των όποιων αυτόκλητων θεματοφυλάκων της ηθικής, της αισθητικής και του πολιτισμικού προσανατολισμού της κοινωνίας μας. Η ελληνική κοινωνία έχει –και πρέπει να έχει– το αναφαίρετο δικαίωμα ελεύθερου προσανατολισμού και επιλογών. Κατά τ' άλλα, χρειάζεται πραγματικούς ταγούς –όχι κήνσορες...

Σε τελευταία ανάλυση, η ελληνική κοινωνία –όπως και η ελληνική επιχειρηματικότητα κάθε μορφής– χρειάζεται το οξυγόνο μιας νέας δημιουργικής πνοής για να μπορέσει να εξελιχθεί και να αναπτυχθεί στους Μοντέρνους Καιρούς. Μόνο μια τέτοια δημιουργική πνοή μπορεί να διαμορφώσει το περιβάλλον που χρειάζεται και η ελληνική τηλεοπτική επιχείρηση, για να σταθεί υπεύθυνα και να συμβάλει στην πρόοδο –στην αναβάθμιση– της κοινωνίας μας, αποκαθιστώντας τους τηλεθεατές στον ρόλο τους ως πολιτών. Ο ΣΕΒ από

πλευράς του κάνει και θα κάνει ό,τι περνά απ' το χέρι του για να εξασφαλίσει στα νέα του μέλη, που σήμερα καλωσορίζει, το περιβάλλον αυτό, το οξυγόνο αυτό –το οποίο, άλλωστε, αποτελεί προϋπόθεση για να ζητήσει η ελληνική κοινωνία μια πιο ουσιαστική και πιο ποιοτική ιδιωτική τηλεόραση...

Η ένταξη των μεγάλων ιδιωτικών καναλιών στον ΣΕΒ αυτήν ακριβώς τη δική τους επιθυμία υποδηλώνει, αυτόν ακριβώς τον στόχο τους συμβολίζει: να επιδιώξουν την αναβάθμιση της αξίας του προϊόντος τους –όπως κάνει κάθε σύγχρονη επιχείρηση με την εσωτερική της δυναμική και να αυτοδεσμευτούν σ' έναν Κώδικα Δεοντολογίας που να αναβαθμίζει την ίδια την Κοινωνία.

Σας ευχαριστώ που είστε μαζί μας στην ιδιαίτερη αυτή εκδήλωση, και χαίρομαι που θα έχω προσωπικά την ευκαιρία να παραδώσω στον εκπρόσωπο της Ένωσης Ιδιωτικών Τηλεοπτικών Σταθμών Εθνικής Εμβέλειας τη Χάρτα Δικαιωμάτων και Υποχρεώσεων που αποτελεί τον κώδικα δεοντολογίας όλων των μελών του ΣΕΒ.